

# Un Tomb

Masquefa - desembre 2001

CONEIX LA NOSTRA HISTÒRIA

## MASQUEFA - MAUTHAUSEN, UN VIATGE SENSE RETORN

El dia 1 de desembre de 1941, tot just ara fa 60 anys, un veí de Masquefa, en Miquel Rovira Isart, va deixar la seva vida en un dels camps d'extermini nazi més cruels que un ésser humà pugui imaginar: el Komando Gusen (Mauthausen).

En Miquel va néixer el dia 11 de setembre de l'any 1900, era fill d'una família de rabassaires de Masquefa i de molt jove anava a ajudar al seu pare a conrear la terra. Ben aviat, amb l'arribada de la fàbrica Rogelio Rojo a Masquefa, va trobar una nova feina de metal·lúrgic en què va treballar fins a l'any 1938.

Es va casar amb Antònia Puig i van instal·lar-se al carrer Major núm. 58, propietat de la família de la seva esposa, i amb molt d'esforç van obrir un petit hostel en la mateixa casa on vivien i que va ser prou conegut als anys 30; li van posar de nom Fonda Catalunya.

L'arribada de la 2ª República va generar il·lusions i noves expectatives, en Miquel va fer de jutge de pau durant aquell temps i amb l'esclat de la guerra civil (1936-1939) molts masquefins es van comprometre políticament en la defensa de la democràcia i de la llibertat. La militància d'en Miquel a Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) el va portar a participar com a regidor de l'Ajuntament republicà.

A final de l'any 1938, quan l'exercit franquista iniciava l'ofensiva final contra Catalunya, en Miquel va ser cridat a files. Va acomiadar-se de la seva esposa i de la seva filla Maria.

I sense saber-ho va iniciar un viatge sense retorn. Després de la retirada amb les tropes republicanes cap a França, l'esperava una tragèdia personal pels camps de concentració francesos, per les companyies de treball i, definitivament, a causa de l'ocupació del territori francès per part dels alemanys, va sentenciar injustament el seu destí i el de milers d' excombatents republicans.

Primerament va anar a Stalag (camp de presoners) VD de Strasbourg amb el núm. de presoner 2896, d'on va ser deportat a Mauthausen (Àustria), el dia 13 de desembre de 1940, amb el núm. 5230, juntament amb 846 republicans espanyols com ell. D'allà va passar definitivament al komando de Gusen (petit camp de concentració que depenia del principal de Mauthausen) el dia 24 de gener de 1941 amb el nº 9647, on va poder resistir gairebé un any de martiri en condicions infrahumanes.

Miquel Rovira Isart va morir a Gusen el dia 1 de desembre de 1941. Ningú no ha pagat mai per la seva mort, el "war Crimes Branch" (Sucursal de Crims de Guerra) no va jutjar mai els delictes comesos pels nazis anteriors a l'1 de gener de 1942, per la simple raó que els Estats Units d'Amèrica encara no havien entrat en guerra.

Xavier Perez Fornés